

ק"פ 51682/11/17 - מירה כרסנטי נגד אביטל עציון

בית משפט השלום בחיפה

ק"פ 51682-11-17 כרסנטי נ' עציון
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

לפני
הקובלת
נגד
הנאשם
החלטה

כבוד השופטת מריה פיקוס בוגדאנוב
מירה כרסנטי
אביטל עציון

לפניי בקשה להורות על ביטול הקובלנה מחמת הגנה מן הצדק המעוגנת בסעיף 149 (10) לחוק סדר דין פלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 (להלן: "**חוק סדר הדין הפלילי**").

לחלופין נטען כי עובדות הקובלנה אינן מגלות את העבירות המיוחסות לנאשם בסעיף הוראות החיקוק.

לטענת הנאשם, הגשת הקובלנה כנגדו נעשתה בניגוד לעקרונות הצדק וההגיונות, וזאת נוכח העובדה כי הקובלת מואשמת במקביל אליו בעבירה של זיוף צוואה בנוגע למקרקעין נשוא הקובלנה.

ב"כ הנאשם טענה כי הקובלת זייפה את צוואת המנוחה, שהייתה בעליה של המקרקעין, כשסברה שהמנוחה היא אישה ערירית וללא משפחה. הנאשם הוא בן דודה של המנוחה, ויש בידיו חוות דעת גנאלוגית ומסמכים נוספים המוכיחים את קרבתו למנוחה.

לטענת ב"כ הנאשם, הקובלת ניסתה לגזול את הירושה של המנוחה, ובגין מעשה זה הוגש כנגדה כתב אישום. עוד נטען כי במקביל להליכים הפלילים המתנהלים קיים גם הליך אזרחי בנוגע לעיזבון המנוחה.

עוד נטען כי לקובלת אין כל זיקה לרכוש של המנוחה, ועל כן, אין כל הגיון שהיא תגיש קובלנה מבלי שיש לה זיקה לנכס נשוא הקובלנה.

לעומת זאת, ב"כ הקובלת טענה כי בידיה ראיות טובות להוכחת האמור בקובלנה.

לגבי ההליך הפלילי המתנהל כנגד הקובלת נטען כי טרם ניתנה בו הכרעה, ובשלב זה ממתנינים להחלטה של נב"ם המנהל חקירה כנגד חוקרי מח"ש, שהגישו את כתב האישום כנגד הקובלת.

עוד נטען כי ככל שיש לנאשם טענות בדבר הגנה מן הצדק, טענה זו - מקומה להתברר לאחר שביהמ"ש ישמע את הראיות בתיק.

באשר לטענה כי עובדות הקובלנה אינן מגלות את העבירות המיוחסות לנאשם, ביקשה ב"כ הקובלת לאפשר לה לתקן את הקובלנה.

דין והכרעה:

קובלנה פרטית הינה חריג לכלל, לפיו המאשימה במשפט פלילי היא המדינה. סעיף 68 לחוק סדר הדין הפלילי קובע כי: **"על אף האמור בסעיף 11 רשאי כל אדם להאשים בעבירה מן המנויות בתוספת השניה על ידי הגשת קובלנה לביהמ"ש"**. מרבית העבירות המנויות בתוספת השניה הן במהותן בעלות אופי של סכסוך פרטי בין הפוגע לנפגע, שדרגת חומרתן אינה מהגבוהות, כדוגמת תקיפה סתם, השגת גבול, גרימת נזק לרכוש וכו'.

הקובלנה שבפני הינה בעלת שני אישומים, אישום ראשון מייחס לנאשם עבירה של כניסה למקרקעין בכוח לפי סעיף 189 לחוק העונשין והיזק לרכוש לפי סעיף 452 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: **"חוק העונשין"**), והאישום השני מייחס לו עבירה של החזקת במקרקעין בכוח לפי סעיף 190 לחוק העונשין והיזק לרכוש לפי סעיף 452 לחוק העונשין.

נוסחו של סעיף 189 לחוק העונשין הוא כדלהלן:

"הנכנס למקרקעין בדרך אלימה כדי להחזיק בהם, בין שהאלימות היא בהפעלת כוח למעשה נגד אדם אחר ובין שהיא באיומים או בפריצה או בכינוס אנשים במספר בלתי רגיל, דינו - מאסר 3 שנים, אף אם הוא זכאי להכנס לאותם מקרקעין, זולת עם המקרקעין היו שלו אבל מוחזקים בידי עובד או שלוחו."

נוסחו של סעיף 452 לחוק העונשין הוא כדלהלן:

"הורס נכס או פוגע במזיד ושלא כדין, דינו מאסר 3 שנים, והוא אם לא נקבע עונש אחר."

נוסחו של סעיף 190 לחוק העונשין הוא כדלהלן:

"האוחז, ללא אבק זכות, מקרקעין של אדם הזכאי להחזיק אותם על פי דין, ועלול בכך להביא לידי הפרת השלום או לחשש סביר של הפרת השלום, דינו מאסר 3 שנים."

האישום הראשון מתאר מסכת עובדתית הבאה:

"במהלך חודש יוני 2014 או בסמוך לכאן התפרץ הנאשם לדירה ברח' ... אשר היתה שייכת למנוחה גב' אדית איתן ז"ל. הנאשם לקח מהדירה רכוש בעל ערך רב, מסמכים וחפצים שהיו בבעלות המנוחה בסכומים וכמויות שאינם ידועים למאשימה."

בגין מסכת עובדתית זו יוחסו לנאשם עבירות בניגוד לסעיפים 189 ו- 452 לחוק העונשין.

על פניו, עובדות האישום הראשון אינן מקימות את העבירה בניגוד לסעיף 189, מאחר והן אינן מתארות את יסוד נפשי מסוג מטרה "כדי להחזיק בהם".

באשר ליסודות העבירה של היזק בזדון, עובדות האישום הראשון אינן מתארות יסוד עובדתי של העבירה: "הורס או פוגע בנכס".

אציין כי ייתכן ועובדות האישום הראשון מקימות עבירות אחרות כגון פריצה או גניבה, אך עבירות אלו אינן נמצאות בתוספת השניה לחוק סדר הדין הפלילי, ועל כן, לא ניתן להגיש בגינן קובלנה פלילית.

האישום השני מתאר מסכת עובדתית הבאה:

"ביום 18.6.14 בשעה 09:30 או בסמוך לכך התייצב הנאשם בביהמ"ש המחוזי בחיפה לדין בתיק ה"פ שמספרו 26198-05-14 הציג עצמו כיורש המנוחה גב' אדית איתן והציג מצג לפיו הוא מסכים להעברת רכוש המנוחה לידי שכן של המנוחה ששמו דניאל מיליס ת.ז. ..., הרכוש הינו זכות במקרקעין המוערכת כ-300,000 ₪".

בגין מסכת עובדתית זו יוחסו לנאשם עבירות לפי סעיף 190 ו סעיף 452 לחוק העונשין. כפי שניתן להיווכח בנקל, המסכת העובדתית של האישום השני אינה מקיימת יסודות עובדתיים של אף אחת מהעבירות, בהן הואשם הנאשם.

לשם השלמת התמונה אציין, כי לקובלת כבר ניתנה הזדמנות לתקן את כתב הקובלנה, לאחר שתחילה ייחסה לנאשם גם עבירה שאינה בתוספת השניה לחוק סדר דין הפלילי, עבירה של התחזות לאדם אחר. הקובלת הגישה קובלנה מתוקנת, ממנה מחקה את העבירה של התחזות כאדם אחר, אך השאירה את עובדות הקובלנה ללא שינוי.

מכאן הגעתי לכלל המסקנה כי העובדות של כתב הקובלנה אינן מגלות את העבירות המיוחסות לנאשם בקובלנה, ועל כן נפל פגם בכתב הקובלנה.

לאחר ששמעתי את טענותיה של ב"כ הקובלת, ועל אף התחושה כי הקובלת מנסה להתאים את העובדות לעבירות, בגינן ניתן להגיש קובלנה פרטית, לאחר שהמדינה החליטה שלא להגיש כתב אישום כנגד הנאשם, אפשר לקובלת, פעם נוספת, לתקן את הקובלנה, כי זו היא דרך המלך לריפוי פגם בכתב האישום. יחד עם זאת, במידה וגם הקובלנה המתוקנת בשנית לא תגלה את יסודות של העבירות המיוחסות בה לנאשם - הקובלנה תבוטל ללא דיון נוסף.

באשר לטענת הנאשם כי יש מקום לבטל את הקובלנה מחמת הגנה מן הצדק, סבורני, וזאת בזהירות הנדרשת בשלב זה, כי ייתכן ויש ממש בטענה זו, אך טרם הגיעה העת להכריע בטענה.

הגם שאופי של קובלנה הפרטית הוא בעל סממנים של סכסוך אזרחי, במובן זה שלעיתים לנפגע יש אינטרס רב יותר בהגשת הקובלנה מאשר לרשות הציבורית, עדיין חייב הליך זה לשקף אינטרס ציבורי ראוי (ראה להשוואה עק"פ (מרכז) 53255-06-16 **מצליח נגד שפירא** (30.4.17)).

התחושה שעלתה מטיעוני הצדדים היא כי קיים חשש, שהקובלת עושה שימוש לרעה בהליך הפלילי לשם נקמה אישית ושימוש בקובלנה ככלי ניגוח במאבק אזרחי על ירושתה של המנוחה (ראה להשוואה עק"פ (מרכז) 53255-06-16 **מצליח נ' שפירא** (30.4.17) שם דחה בית המשפט המחוזי את ערעורו של הקובל לאחר שהקובלנה בוטלה מחמת הגנה מן הצדק על ידי בית משפט השלום).

יחד עם זאת, מאחר וקיימת מחלוקת עובדתית הן בנוגע לשאלת הירושה, הן בנוגע להליך המתנהל בקשר לירושה, והן בנוגע לגורלו של ההליך הפלילי המתנהל כנגד הקובלת, הרי שלא ניתן להכריע בטענה של הגנה מן הצדק על סמך טיעוני הצדדים בלבד, ומבלי שהונחה תשתית ראייתית קבילה, לפיה ניתן לקבוע ממצאים עובדתיים הדרושים לשם ההכרעה בטענה.

על כן, אני דוחה את ההכרעה בטענה של הגנה מן הצדק לשלב מאוחר יותר של ניהול התיק, והנאשם היה רשאי לעלות טענה זו בשנית לאחר שתוצג תשתית ראייתית המבססת את טענתו.

סוף דבר:

אני מורה לקובלת להגיש קובלנה מתוקנת. על הקובלנה לגלות את כלל יסודות העבירה (הן היסוד העובדתי והן היסוד הנפשי, אם דרוש כגון יסוד נפשי של מטרה), בה האשימה הקובלת את הנאשם, וזאת בהתאם לסעיף 85 לחוק סדר הדין הפלילי.

את הקובלנה המתוקנת בשנית יש להגיש תוך 30 יום מהיום.

במידה והקובלנה המתוקנת בשנית לא תגלה את מלוא יסודות העבירה, הקובלנה תבוטל מבלי לקיים דיון נוסף.

לאחר שתוגש הקובלנה המתוקנת בשנית, ואם אמצא כי היא מגלה את העבירות המיוחסות בה לנאשם, התיק יועבר למותב שידון בקובלנה לגופה.

המזכירות תמציא את ההחלטה לצדדים.

אני קובעת לתזכורת פנימית ליום 1.7.18.

ניתנה היום, י' סיוון תשע"ח, 24 מאי 2018, בהעדר הצדדים.

